

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the WORKERS and FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, a joint stock company, incorporated under the laws of MANITOBA, at its head office and place of business, at the corner of PRITCHARD AVENUE and MCGREGOR STREET, in the city of WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ЩО МИ ПОВИНИ ЗРОБИТИ ДЛЯ ДОМАГАННЯ ЗАКОНУ ПРО АСЕКУРАЦІЮ ВІД БЕЗРОБІТТЯ

Домагання від доміняльного уряду закону про асекурацію від безробіття є зараз певним негалим домаганням робітництва цілої Канади — як безробітної його частини, так і той, що працює. Бо положення тепер таке, що нині робітник працює, а завтра без праці й без куска хліба, бо з теперішньої плати робітник не відложити "на чорний день", але й прожити за неї хоч приблизно по людському не може. Тому домагання закону асекурації від безробіття повинно стати невідкладним завданням кожного робітника в Канаді.

Що ми, українські робітники, в першу чергу ті, що є вже членами масових організацій, повинні в цьому напрямі зробити?

Цю справу перш всього треба поставити на зборах членства відділів всіх українських масових організацій, широко її висвітлити, обговорити й вирішити, що й як членство повинно в цьому напрямку зробити. Бо в кожній місцевості, де є партійні групи, містком та дистриктові бюро, чи ради Воркерс Юніті Ліг, там, без сумніву, будуть або є вже потворені загальні комітети для керування кампанією за збиранням підписів за цим домаганням. В цих комітетах всі наші масові організації повинні мати своїх представників, отже бути в тісному контакті з цілою кампанією. Але це не значить, що робота має властиві тільки на вибраних до загального комітету представників. Ні, в цій кампанії повинні взяти участь всі члени й меншини наших масових організацій. Кожний і кожна повинні взяти лісту й зібрати на неї підписи, розуміється, перше чим питатися підписом в когось, треба підписати лісту самому. Лісти можна дістати в загальних комітетах своєї місцевості. Представники наших організацій в цих комітетах повинні подбати за лісти для всіх членів і членкинь.

Коли є такі місцевості, де немає ніяких інших організацій, що взяли б на себе ініціативу, там повинні це зробити відділи наших організацій і попровадити активну кампанію за збиранням підписів під домаганням закону безплатної державної асекурації від безробіття.

Збірку підписів переводити на масових вічах, влаштувати кампанії хата від хати в призначені дні, або поділивши міста на ділянки між членством, що вони їх зобов'язуються обійти за певний прогн часу. Саму цю кампанію треба широко допуляризувати між робітництвом кожної місцевості: на концертах, мітингах, представленнях, у фабриках — всюди, де тільки приходить стикатися з більшими гуртами робітництва.

Навіть в тих місцевостях, де є тільки відділи наших масових організацій, кампанія не сміє обмежуватися лише до самих українських робітників і бідних фермерів. Кампанію за збиранням підписів треба провадити між робітниками всіх національностей, всім їм пояснювати значіння асекурації від безробіття й чому вони нині повинні активно її домагатися.

Товариства безробітних повинні взятися за цю роботу цілою силою — вони повинні знайти тих, які ще працюють, встановити з ними контакт і не тільки зібрати їхні підписи, але заангажувати їх до праці в користь цієї справи.

Проводячи цю кампанію, треба популяризувати Воркерс Юніті Ліг, як ініціаторку цього великого діла, як революційний трейд-юнітний центр, що стає на чолі справжньої економічної боротьби робітництва цієї країни.

Наші робкори, а надто робкори від товариств безробітних, чи ті товариші, що працюють між безробітними, що близько познайомлені з їхнім тяжким станом, повинні широко писати про це до нашої преси й в цей спосіб популяризувати кампанію за державною безплатною асекурацією від безробіття.

Беріться ж, товариші, негайно до праці! Все членство наших масових організацій — ТУРФДім, його секції і РЗТ — повинні активно взяти участь в кампанії за збиранням підписів. Залучіть цю кампанію за приєднанням членства до цих масових організацій. Своєю активною участю в цій кампанії зміцніть свої організації, поставте їх лицем до класової боротьби робітничої класи Канади!

Чому революційні робітничі організації домагаються безплатної державної асекурації від безробіття?

Тому, що пануюча класа й її державна влада забрали в робітників все, що тільки могли забрати, забрали навіть його елементарне право на працю, а тимсамим і право на життя. Тепер вже й буржуазія та соціал-реформісти починають говорити про асекурацію від безробіття. Ось містер Джон Квін, лідер незалежної партії праці, вис в манітобським парламенті резолюцію, в якій ставить домагання до уряду Бенета, щоб він скликав федерально-провінціальному конференцію для обговорення справи встановлення для цілої доміни закону про асекурацію від безробіття. Але в тім Квіновим внеску він словом не згадується чим коштом ця асекурація має бути встановлена: державним, чи робітничим. Зрештою; нам і не потрібно, щоб Квін говорив про це в резолюції. Незалежна

партія праці про це виразно сказала у своїх виборчих програмах — а сказала вона, що асекурація повинна бути встановлена коштом самих робітників.

І якщо робітники самі не подбають про себе, якщо ті робітники, які працюють, не придувають свого голосу до домагання Воркерс Юніті Ліг, то лани на пропозицію Квіна зроблять таке, що з теперішньої жebraцької плати кожного робітника відрахуватимуть щомісяця певний процент на асекурацію від безробіття. Значить, робітник, який працює, буде втримувати того робітника, який не працює.

Воркерс Юніті Ліг каже: нехай держава оподаткує капіталістів, нехай вона ті гроші, які видає щороку на мілітаризм — оберне на справу асекурації від безробіття, а матиме достаточний фонд, щоб виплачувати безробітним сталу тижневу платню.

Тому дружно беріться за кампанію збирання 100,000 підписів під домаганням закону про безплатну державну асекурацію! Популяризуйте цю справу між працюючими Канади! Будуйте революційні трейд-юніти! Творіть у своїх місцевостях ради Воркерс Юніті Ліг! Збільшуйте членство українських масових організацій!

ВИВЧАЙТЕ ПОСТАНОВИ ПОШИРЕНОГО ПЛЕНУМУ КПК

Тиждень тому назад почали ми містити статті, в яких висюється постанови поширеного пленуму КПК, що закінчився пару тижнів тому назад. Самих резолюцій, ухвалених на пленумі, покищо ще немає. Вони будуть надруковані недовго в окремому памфлеті й кожний зможе з ними познайомитися. Але зараз ми містимо й далі міститиме ряд роз'яснювальних статей, базованих не тільки на ухвалах пленуму, але й на дискусіях, що відбувалися в часі пленуму по різних питаннях.

Сегорічний поширений пленум КПК відбувався у виймовних стани економічної кризи, поліційного терору, боротьби безробітних і т. д. На цей пленум прибули товариші впрост з фронту цієї боротьби й з пленуму розіхалися назад впрост на фронт цієї боротьби.

За останні пару років, а головю від часу липневого пленуму 1929 року партія пережила гостру внутрішню кризу. Від опортуністичного становища старого проводу партія попала в ряд серйозних правих ухвал нового проводу, до питанні "канадської незалежності" пережила фінляндський розкол і українську опозицію.

Отож на обов'язку людневого пленуму дедало висвітлити й виправити всі ці ухили, помилки, розколи, опозиції й на базі єдино-правильної лінії Комінтерну прийти до єдиного закінчення, встановити єдність не на замазуванні помилок та ухилів, не на "братньому всепрощенню", але на базі самокритики, самовизнання помилок і на виправленні їх більшою активною працею й боротьбою на фронті класових боїв.

Тому після пленумові роз'яснювальні статті мають тепер для кожного члена партії, для кожного свідомого й активного в класовій боротьбі робітника величезне значіння. Студіювати нинішні післяпленумові роз'яснювальні статті — це студіювати всі наші помилки та ухили в минулому. Знаючи свої помилки в минулому — знатимем, як не треба їх робити в майбутньому.

Далі людневий пленум витичив лінію праці на майбутнє. Тому, що провід партії через довгий час і наперекір лінії Комінтерну уважав Канаду полем бою між британським і американським капіталізмом, в якому канадська буржуазія поділена на два табори — звідси виходила цілком помилково висновки "дода програми й тактики цілої класової боротьби канадського робітництва, які є зараз виправлені.

В трейд-юнітному питанні також було багато недотач. В аграрному питанні були не то що помилки — але аграрне питання майже перший раз прийшло на програму партії не як яесь побічне питання, а як невідемне питання класової боротьби, як питання найбільшого й єдиного союзника робітничої класи Канади в її визвольній боротьбі — бідняцького фермерства. І одночасно з цим почато активну працю серед фермерства.

Питання лінії партії в масових язикових організаціях, як і завдання та роль цих організацій в революційній боротьбі робітничої класи Канади стало на людневому пленумі у всю широчінь. Його обговорено, виснесено помилки, збєчення, а головю національну ізольованість цих організацій від загального руху й витичено лінію праці для всіх партчленів, що є членами, а головю, що стоять в проводі цих масових організацій — лінію праці внутрі цих організацій й лінію звороту цілої діяльності цих організацій.

Робота між безробітними, КРОЛ, Ліга Комуністичної Молоді, революційна преса — все це було всебічно обговорено на пленумі і по всіх цих питаннях пленум сказав своє слово. Всі постанови поширеного пленуму близько дотичать не тільки кожного партійця, але кожного трейд-юнітного робітника, кожного члена масових організацій, кожного робітника й бідняцького фермера, що цікавиться робітничим рухом, що бере в нему участь.

Щоб всі постанови пленуму були ясні, доступні кожному робітничому й бідному фермерові, щоб він зрозумів за що бореться комуністична партія — що вона одинока бореться за його інтереси — тому пленум рішив всі свої постанови широко епопуляризувати між працюючими в цілому ряді доступних написаних по всім цим питанням роз'яснювальних статей. Тому ці статті повинні читати робітники з поодиноким й гуртами, висясувати їх одини другим. Кожний свідомий робітник повинен знати постанови тої партії, що одиноким безкомпромісово бореться за визвіл робітництва з капіталістичного гнету. Кожний робітник повинен знати постанови партії, бо у них відбивається щоденна боротьба робітничої класи з своїми висизкувачами.

Читайте, вивчайте роз'яснювальні статті поширеного пленуму КПК й ставайте їхніми виконавцями.

Товаришу Робітнику! Не забувай, що твоя одинока газета в Канаді — "Українські Робітничі Вісті" — видається деще за твої гроші і інших таких самих, як ти. Памятай, що твоя газета від нікого не надіється помочі, лише від тебе. Тому прислай передплату і скільки зможеш на пресовий фонд, а цим сповниш свій найголовніший обов'язок!

ВИШЛИМ ДЕЛЕГАЦІЮ ДО РАД. СОЮЗУ!

Найновіші вістки: консервативна влада міста Лондону заборонила вживати при будівництві в місті радянського дерева, бо... "воно виробуковане працею вазнів", або "невільничою працею".

Це є чорна брехня, виробована на агітацію війни проти Радянського Союзу.

Друга найновіша вістка: полковник Мекі, який був в СРСР шось сімнадцять разів, предложив консервативному урядові бизнесову пропозицію, а саме, що Радянський Союз купить в Канаді за 10 мільйонів доларів сільськогосподарських машин, за які заплатити: три мільйони першої якості радянським вугіллям, що його все одно Канада спроваджує із Злучених Держав й то гіршої якості, а сім мільйонів доларів золотом.

Консервативний уряд не тільки не згодився на ту пропозицію, але зараз же видав заборону на довіз всіх товарів радянського виробу до Канади.

Яку причину цему подав? Може тому, що канадські фабрики мають стільки замовлень, а робітники мають стільки праці, що не мають часу того замовлення виконати? Ні, такого уряд не сказав, бо канадські фабрики на половину стоять бездіяльні, а сотки тисяч робітників Вишлім українську робітничо-фермерську делегацію до Радянського Союзу! — Цей клич повинен дунати по цілій Канаді, де тільки живе, працює й бореться український робітник і фермер.

Сказав уряд, що відмовляє тому, бо в СРСР запроваджено "невільничу працю", але й це сказано так, аби тільки шось більше сказати.

Зате ось що сказав уряд канадської капіталістичної класи: ми не хочемо продавати машини тій державі, яка тими машинами нас побороватиме.

Ось де закопана класова собака капіталістичної ненависти до соціалістичного будівництва! Це сказано правду! Але — бачність! 120 тисяч нових тракторів оратимуть цього року радянськi лани! На другий рік це число подвоїться й то тракторами власного радянського виробу!

Від лиха не втіч! 10 мільйонів, призначених для Канади, візьмуть Злучені Держави, а машини такі будуть, а соціалістичне будівництво піде далі вперед невпинними й шораз більшими кроками.

А ми вишлім українську робітничо-фермерську делегацію до СРСР, а вона сама там побачить, поговорить з робітниками й селянами та від них почує, чи вони "невільники", чи найвільніші люди на землі!

За делегацію, за єдність трудящих, за зміцнення робітничо-фермерського фронту!

ГОЛОС ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК ПРО ПОЛЬСЬКО-ФАШІСТСЬКИЙ ТЕРОР

Резолюція Сесії Ради Всеукраїнської Академії Наук про польський терор на Західній Україні.

Всеукраїнська Академія Наук, на пав на т. зв. "кресі": Західно Українській черговій сесії в лютому 1931 року, завлаве рішучий протест перед цілим культурним світом, науковими й організаційними та широкими робітничими масами проти варварського, кровавого, масового терору, що його чинить фашистський уряд польсько-капіталістичної Польщі над робітничо-селянськими масами окупованої Західної України.

Цій капіталістичній світі, і вкупі з ним Польща, здригається тепер під ударами глибокої економічної кризи, що несе наростання асесвітньої політичної кризи та набликує соціалістичну революцію. Польський фашизм, шукаючи виходу з економічно-політичної скрути, найважчим тягарем у-

УНДО-ФАШІСТИ ТРАВЛЯТЬ ВЧЕНОГО

Недавно тому у Львові відбулися вибори заряду Наукового Товариства імені Т. Шевченка. Головою того Т-ва від довгих років є Кирило Студинський, член Всеукраїнської Академії Наук. Як відомо, К. Студинський іздить час від часу на засідання та зібрання академіків до Києва.

Це спричинилося до того, що не тільки польська шляхта, але й українська універсальна буржуазія, а головю попіни під проводом Шенницького почали трюювати цего вченого, як радифіла. Не забув про него й Сергій Ефремов, що свого часу виступив був у львівському "Діал" із статтею.

Коли в Харкові суджено було Ефремова й його "СВУ", то й тут Ефремов не забув вмішати К. Студинського, проти чого Студинський виступив відомою телеграмою до суду в Харкові.

Після цего травля унділи та усіх фашистських елементів в Галичині проти Студинського ще збільшилася.

Коли недавно відбувалися вибори заряду Т-ва ім Шевченка, то К. Студинського знову одноголосно перевибрано головою. Це до крайности склало українських фашистів, а головю студентів-палочників, отих, що влаштували вогор проти радянського консуляту у Львові.

Отже ті фашисти-палочники на своїх зборах в Академічному Домі у Львові 25 сичня ухвалили погромницьку резолюцію як проти Всеукраїнської Академії Наук, так і проти Наукового Т-ва Шевченка, а головю проти перевибрання головою К. Студинського, домагаючись від него, щоб він зрікся мандату академіка ВУАН, або уступив з голови Т-ва Шевченка.

Взагалі ціла резолюція написана в худігансько-фашистським дусі, в ній вичітується ціла загальна зборя Т-ва Шевченка й, наперст, фашисти-студенти жадають, що польський уряд "унизомодильне" ім поступити з Т-вом Шевченка так, як, наприклад, польські студенти-погромники поступили в листопаді 1929 року з Академічним Домом у Львові. Отже тоді, коли Всеукраїнська Академія Наук братарється з Червоною армією, з трудящими масами Радянської України, коли вона граве перед цілим світом протестує проти польсько-шляхетського терору на Західній Україні, пачтуючи погромників — дурні синки опідленої української буржуазії показують трудящим, що вони є вірні слуги польської шляхти, а вороги визвольних ідей трудящих мас Західної України.

тивному ставленні з боку західно-української буржуазії та її партій, польський фашизм вирішив загонити в краї цей масовий рух. Настала ганебна "паніфіліція".

Військові каральні загони, складені з озерічних уланів, жандармів і поліції, кинено на непокійного "хлюпа". Більш як 800 сіл спалено, причому десятки тисяч чоловіків, жінок і дітей побито до крові, десятки забито, тисячі вкинено до тюрем, сотні жінок згвалтовано. Поширено школи, читальні, бібліотеки, розбито економічні й культурні організації, знищено й спалено на сотні тисяч замкненого доріжку пролетарів і бідняків. На цілому просторі Західної України протом цілих тижнів стов зойк і стогін... Цей урядовий масовий терор має за мету зніщити всі прояви й форми організованості західно-українських трудящих мас, геть зовсім задушити наростання соціалістичної революції, фізично зніщити керівників революційних рухів, насаперед передерий загін соціалістичної революції — комуністичну партію, щоб галом чинив очистити запілля для ітерверсії проти СРСР.

Ще не вухали зойки, не загоялися рани покалечених, що їх фашистський уряд заборонила лікувати в державних лікарнях, — як увесь світ знову здригнувся від мелодського крику катованих у сіднях лудкої дегенеризації та в тюрмах, заповнених сотнями й тисячами найбідніших борців за революцію. Середньовічний тероризм, що від них катовані божовелюлі або гинуть, це — методи розправи польських "культурних" катів з західно-українськими революційним робітництвом і селянством. Але й не під силу зламати революційну енергію мас.

У цей час західно-українські "патріоти", УНДО-фашисти та соціал-фашисти вимолоють у пресі та в сойні ласки і змилування від кровавого чобота Пласудського та "полковничого" нагая, а насправді продають життєві інтереси західно-українських робітників і селян та стають співниками польського фашизму в цьому жорстокому класовому терорі. Західно-українські буржуазні депутати польського союзу й сенату внесли до Лиги Націй свій облудний протест проти польського урядового терору в Західній Україні тільки для того, щоб не втратити решти поліційного кредиту серед західно-українських мас.

Так само не чути протестів обурення від представників науки й "переводові" інтелегенції від тих різних "Лиг захисту прав людини" по передових капіталістичних країнах і самій Польщі. Тим рішучіше, на весь світ, підносить свій голос протесту проти того варварства Всеукраїнської Академії Наук, що в її стінах збиралася представники української радянської науки.

Ми певні того, що тільки невпинна революційна боротьба — під керівництвом керівництвом комуністичної партії — західно-українського робітництва й селянства вкупі з робітничими масами західно-білоруськими, польськими та інших національностей Польщі, сучасної "тюрми народів", що виросла на масове збройне повстання, на соціалістичну революцію, завершить національне, соціальне й політичне визволення їх з панської неволі й об'єднає їх в єдиній соціалістичній Радянській Україні.

Сесія Всеукраїнської Академії Наук шле своє палке, братське привітання висизкуваним і гнобленим західно-українським робітникам і селянам і обіцяє їм свою лопу підтримку, як найвищої всеукраїнської наукової установи, поруч з цілою радянською, пролетарською громадськістю цілого Радянського Союзу.

120,000 НОВИХ ТРАКТОРІВ!

У відозві голови Ради Народніх Комісарів СРСР — Молотова, підписаний також Сталіном, підкреслено потребу збільшення витрат на сільське господарство з уваги, що розвиток сільського господарства перевищих передбачених п'ятилітнього плану. Рівночасно буде посилена колективізація середняцького і бідного селянства і ліквідація куркулів як класи. У відозві передбачено такі дальші засоби: на протязі 1931 року сільське господарство Радянського Союзу має отримати 120 тисяч тракторів.

Крім існуючих уже 360 машино-тракторних станцій буде утворено 1,040 нових, що мають засіяти цієї весті 18 мільйонів гектарів землі, замість 4 мільйонів попереднього року. Для будови тракторів і організації нових машинотракторних станцій призначено 740 мільйонів карбованців, 24 мільйонів сотнарів штучного гною і 40 мільйонів карбованців на нищення комар-шкідників.

Так дбає робітничо-селянська влада про сільське господарство.